

kiválasztottság immár nem származás alapján érvényesül, hanem egészen szélesre kitarul mindazok felé, aki hisznek Benne.

Így érkezünk tehát vissza Jézus szavaihoz, aki így fordul hozzánk: „Titeket barátainnak mondalak. Barátaim vagytok.”

Idézzük csak magunk elé annak az embernek az arcát, aki a legjobb barátunk, barátnőnk, akivel mindent megosztunk, aki szinte mindent tud rólunk. Hogyan jött létre a barátságunk? Mit jelent nekünk az ő barátsága? Mi mindent vagyunk képesek megtenni egymásért? – Most pedig képzeljük el, ahogy Jézus megáll előttünk, és ezt mondja: Te a barátom vagy. Vajon hogyan fogadjuk ezt Tőle, és milyen gondolatokat indít el bennünk?

Bizony, emberekkel kapcsolatban sokkal egyszerűbb a barátságot elképzelni, és tartalommal megtölteni. Mégis, fogadjuk el Jézustól ezt a megszólítást, mert az Ő barátsága valóban egészen különleges!

Ahogy Ábrahámmal szövetséget kötött az Úr, úgy Jézus is a barátság alatt egy különleges szövetséget ért a tanítványaival. Ennek a szövetségnek a „legnagyobb szeretet” az alapja, amikor „valaki életét adja barátaíért”. Jézus ezt a legtöbbet, az életét adta oda ezért a barátságért! És közvetlenül a mostani szavai előtt egy beszédes képpel mondja el tanítványainak, hogy úgy maradjanak meg Benne, ahogyan a szőlővesszőknek is meg kell maradniuk a szőlőtőn.

Jézus a barátainak egy életadó kapcsolatot kínál fel, és ha Ővéi megmaradnak ebben, akkor áldottak lesznek, és gyümölcstermő élettel dicsőítik Istent.

Mai füllel hallgatva kicsit szokatlan lehet Jézus megfogalmazása: „Ti a barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok.” Ezt azonban nem úgy kell nekünk érteni, mint a hadseregben kiadott parancsot. Jézus itt nem a Törvénynek való engedelmességről beszél, hanem a szeretet parancsáról, ami közte és barátai között a legnagyobb parancs. – A kiválasztottságról pedig ezt mondja nekik Jézus: „Én választottalak ki titeket, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.”

Amikor tehát Jézus barátságról beszél, mindezt érti alatta. Jézus barátsága egy élettel teli, gyümölcstermő kapcsolatot jelent.

Vajon hogyan kell ezt a gyakorlatban elképzelni? Az életünk sűrűjében, a mindennapjaink forgatagában. Azt mondják: a bajban ismerhető fel az igazi barát. Mit jelent vajon Jézus barátsága, amikor nekünk növekednek a terheink? Amikor különféle félelmek gyötörnek? Amikor egyedül hagyunk az emberek?

Én személyesen úgy képelem el, ahogy sokszor meg is tapasztaltam, hogy Jézus barátsága megnyugtat engem. Amikor Jézusra, mint barátomra gondolhatok, az biztonságot ad nekem. Mert Ő olyan hatalom, olyan erő, aki bármikor és bárhol elérhető. Nincsen Előtte semmilyen kapcsolati akadály, mert Lelke az a „közeg”, akiben zajlik az életünk. Így bármikor adhatja erejét, ha mi Őt hittel fogadjuk, és rá tudunk kapcsolódni.

Jézus segítsége soha nem elméleti, az Ő ereje, támogatása kézzelfogható módon érkezik meg hozzánk. Adott esetben szeretteinken, vagy barátainkon, de akár ismeretleneken keresztül is. Van hatalma aszerint alakítani sorsunkat, ahogyan nekünk szükségünk van rá. Mint Barátunk ismer minket, és mindent tud rólunk, de ezzel Ő soha nem él vissza. Hiszen ez a barátság az Ő döntése. „Titeket barátainnak mondalak.” Így döntöttem, és életemet adtam ezért a barátságért.

Emberi barátságok véget érhetnek. Előfordulhat, hogy valakit iszonyúan félreismertünk, vagy valami elszakadt közöttünk, és vége a bizalomnak. Előfordulhat, hogy a hozzánk legközelebb állók, a barátaink okozzák bennünk a legmélyebb sérülést, hiszen mindent tudnak rólunk.

Jézus barátságában ilyen soha nem fordulhat elő. Mert ennek a barátságnak a legnagyobb szeretet az alapja. Jézus döntése, hogy Ő életével pecsételte meg ezt a barátságot.

„Ti a barátaim vagytok.”

Fogadjuk el Tőle, hogy barátaiként szólít meg bennünket! Merjük Rá bízni magunkat, és akkor meg fogjuk tapasztalni napról-napra megtartó, életadó erejét!

PAPP MIKLÓS

JÉZUS ÉS A BARÁTSÁG

Az evangéliumok olvasásakor láthatjuk, hogy a barátság Jézus életében is fontos volt. Vegyük például a betániai testvérek, Mária, Márta és Lázár történetét. Jézus szomorú lesz Lázár halála miatt és úgy dönt, hogy feltámasztja őt. Így magyarázza tanítványainak: „Barátunk, Lázár elaludt, de elmegegyek és fölébresztem.” (Jn11,11) És itt van természetesen a tizenkét apostol, köztük János, „akit Jézus kedvelt” (Jn21,7) és aki követi őt egészen a keresztségig.

Nos, ezért ajánljuk most elmélkedésre ezt a tíz bibliai idézetet:

1. „Amikor a Saullal való beszélgetés véget ért, történt, hogy Jonatán lelkében fölébredt a vonzalom Dávid lelke iránt, s Jonatán úgy megszerette, mint saját magát.,, (1Sám18,1)

2. „A hűséges barát erős támaszod, vagyont talál, aki ilyen barátira szert tesz. A hű barátnak egyszerűen nincsen ára, nincsen, ami vele értékben fölrne. Mint az élet balzsama, olyan a jó barát; akik az Urat félik, találhatnak ilyet.” (Sir6,14-16)
3. Aki jó barátunk, az pártatlan bíránk, a gonoszokat útjuk tévedésbe viszi.” (Péld12,26)
4. „Veszekedést szít a ravaszkodó ember, a barátok közé is éket ver a pletykás.” (Péld16,28)
5. „Van barát, aki pusztulásba vezet, de van olyan is, aki hűségesebb, mint a testvér.” (Péld18,24)
6. „(Amint) az olaj és tömjénfüst öröm a szívnek, a gyengéd barátság vigasz a léleknek. A magad és az apád barátját ne hagyd el, s ne menj a testvéred házába, ha baj ér. A közeli szomszéd jobb, mint a távoli testvér.” (Péld24,9-10)
7. „Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért. Ha megteszitek, amit parancsolok nektek, a barátaim vagytok. Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek.” (Jn15,13-15)
8. „A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz, a tiszteletadásban előzzétek meg egymást.” (Róm12,10)
9. „Ne engedjétek magatokat félrevezetni: A gonosz társaság megrontja a jó erkölcsöt.” (1Kor15,33)
10. „Házasságtörők, nem tudjátok, hogy a világgal való barátság ellenségeskedés Istennel? Aki tehát a világgal barátságban akar lenni, az ellensége lesz Istennek.” (Jak4,4)

(a Szerző görögkatolikus pap)

BULÁNYI GYÖRGY

ADYLIGETI HOMÍLIA

*„Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.”
(Jn 15,13)*

Júdeában, a Jordán partján tanítványokat gyűjt, s onnan erőltetett menetben Kánába megy lagzira, immár tanítványoktól körülvéve. Názáretben elmondja, hogy végre itt az idő: felszámolódik a szegények, foglyok, megkínzottak nyomorúsága. Péter és társai elhagynak mindent, hogy embereket ébresszenek életre. Múlt vasárnap pedig megtudtuk, hogy a szegényeké az Isten országa, s nem a gazdagoké. De hogy mi fán terem ez az ország, csak sejtették az eddigi vasárnapi szövegek. Ma viszont megtudjuk. Azoknak árulja el Jézus, akik hallgatják őt. Gondolom, hogy a múlt vasárnapi négy jaj hatására a gazdagok szedték sátorfájukat. Nem hazamentek, hanem összeverődtek, s megállapították, hogy ez az ács - eretnek. Ki kell közösiíteni. Valójában ő közösiíti ki magát, mert izgat a gazdagok, tehát a fennálló társadalmi rend ellen. Jelenteni kell a szövegét Jeruzsálemben, a főpapoknak-írastudóknak-véneknek, hogy intézkedhessenek. Nagyobb bajok megelőzése, elkerülése érdekében. Jönnek is majd hamar kivizsgálni Jézust.

A gazdagoktól megtisztult levegőben, a szegények körében most már kezdődhetik a felvilágosító munka. Újból mondom, amit már múlt héten is: ez az ács nem gatyázik. Megállapítja, hogy mi az alapvető baj az emberiség érdekében. Az, hogy van ellenség. Meg kell szüntetni. Egyoldalú leszereléssel, és azonnal. Akiké az Isten Országa, azok nem tartanak ellenséget. Átminősítik az ellenséget felebaráttá. Ezért aztán a mostani pillanattól kezdve Jézus szegényei szeretik ellenségeiket. Nem mondják, hogy ez lehetetlen. Azért volna lehetetlen, mert ez ember nem tud parancsolni az érzelmeinek. Hagyják a fenébe az érzelmeiket! Azok majd igazodnak az új szemléletből fakadó - tettekhez. A tettek azonnal elkezdhetők. Melyek? Jót tesznek azokkal, akik gyűlölik őket. Ezt lehetővé teendő, kitisztítják szívüket: áldást mondanak az őket átkozókra, imádkoznak azokért, akik sértegetik és gyalázzák őket. Jézus például Kaifásért imádkozik. Mi pedig a Nemzetközi Valutaalapért. Azokért, akiktől húsz éve kaptunk egy ronggyot, azóta mára már húszannyit visszafizettünk, de még mindig tartozunk nekik 23 ronggyal. Fizetünk, mint a köles, és imádkozunk értük. Pofoznak bennünket ezek az urak keményen, de odatartjuk a másik arcunkat is. Hagyjuk, hogy hülyét csináljanak belőlünk. Lehetne tiltakoznunk ellene, keresni a hatásos védekezést kamatkiszámító manővereik ellen, de nem tesszük, mert akkor ellenségükként viselkednénk, s még keményebb rendszabályokhoz folyamodnának. Leszedhetik a gatyát rólunk, s tudniok kell, hogy az ingünket is elvihetik. Aki elveszi, ami a tiéd, ne követeled tőle vissza! Mi célja van ennek, Jézus? Csak az, hogy ne légy az ellensége! Ha ellensége leszel, ha megpróbálsz védekezni, duplán ver bele a betonba. Ha nem leszel az ellensége, ha megköszönöd jótéteményeidet, hogy